лютий 2003
February 2003

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXIII ЛЮТИЙ Ч. 2
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Виходить раз у місяць.
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щербльок
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXIII FEBRUARY No. 2
Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 519-659-3480
Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Свято Героїнь ..... Ukrainian Heroines
8 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
10 Життя і Культура ..... Life and Culture
15 Духовність ..... Spirituality
17 Вісті з централі ..... News from the National Office
21 Нашим Дітям ..... For our Children
24 Громадська Хроніка ..... Community Events
30 Квіти незабутнім ..... In Memoriam

Ілюстрація на передній окладинці, із поеми „Сім струн", цикл „МІ„Колискова" із книжки: „Леся Українка - Досвітні огні", видавництво дитячої літератури „Веселка", Київ 1965. Ілюстрація і поема на задній окладинці із тої самої книжки.

Front cover illustration from the poem "Seven Strings", cycle "MI, Lullaby" from the book "Lesia Ukrainka - Dosvitni Ohni", children's publisher Veselka, Kyiv 1965. Back cover illustration and verse from the same book.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
9 St. John's Avenue, Winnipeg MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630
Fax: 204-582-5241

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Історія українського народу виявляє чимало героїчних описів із посвяти жіноцтва, котре стояло на сторожі віри, родини, традицій і держави від початків існування нашого народу. Багатьох із цих героїн, які тримали високо ці ідеали від княжних часів до сьогоднішного дня, нам відомі. Це переважно визначні письменниці, патріоти переслідуванні за їх відвагу боронити українську державу. Зачислюємо також до героїнь багато жінок, які своєю посвятою на рідних землях і в діяспорі несли і дальше високо несуть іскру, яку запалили ці перші героїні-борці.

Цього року особливо згадуємо жінок, жертв трагічного Голодомору 1932-33 роках, які страшено потерпіли з приводу цього штучного голоду. Багато з них віддали своє життя, щоб врятувати свою родину, своїх рідних дітей. Ми низько клонимо голово перед цими мученицями за їх відвагу і хоробрість.

Всі ці героїні йшли трудними і тернистими стежками, але благородними шляхами. В них була міцна, незламна сильна віра, що доказує Леся Українка в листі до своєї подруги Ольги Кобилянської ось такими словами:

„Хто має силу ходити по гострім камінню, той завжди перейде по ньому до чогось високого, до вищого, ніж звичайно можна дійти рівними та гладеньками стежками".

Поступаймо за прикладом всіх наших героїнь. Хай їхні діла стануть для всіх нас прикладом і заохотою дальше сильно боротися і стояти за правдою. В кожній нашій ділянці наслідуймо їх міцний і незламний приклад.

Ярися Сушко

While shopping for the traditional chocolates for friends on February 14th, I noticed, as perhaps many of you did, one of the most quoted Scriptures in the world, or excerpts thereof, printed on just about every imaginable item, from mugs to calendars and keychains. St. Paul's First Letter to the Corinthians are heard so often, they have almost become popular poetry; but do we truly understand their full origin and meaning?

In 1 Corinthians, Paul is writing to the church at Corinth at Greece. There is great moral corruption in the city, and his letter is quite specific in its guidelines for how true Christians should behave. He addresses many areas, including warnings against idolatry and advice on head coverings. Yet out of the 16 Chapters in the book of 1 Corinthians, most would agree that 1 Corinthians 13:4-7,13 are key. In the New Revised Standard Version of the New Testament, the Chapter is entitled "The Gift of Love".

These days, the word "love" is loosely construed in numerous ways, from romantic affection to pop-star adoration. I don't suppose that either of these is really "wrong", but do these affectionate sentiments reflect the true meaning of "love"? Paul warns the Corinthians that anything given without love - and he is not referring to the romantic kind - amount to nothing. He reminds them that until they have the love of Christ in their hearts - ***agape*** love - their love for one another can be neither real nor permanent. Let's ponder for a moment those people whom we in our daily lives refer to with love. Is our love for them merely a response to their love for us? Or is our love true and pure, unconditional and requiring nothing in return, the way Christ loves each one of us with patience, caring and compassion beyond our wildest dreams? Paul's words can help us to answer this question, and re-evaluate our "love" lives...

"Love is patient; love is kind; love is not envious or boastful or arrogant or rude. It does not insist on its own way; it is not irritable or resentful; it does not rejoice in wrongdoing, but rejoices in the truth. It bears all things, believes all things, hopes all things, endures all things....And now faith, hope, and love abide, these three; and the greatest of these is love."

(1 Cor 13:4-7, 13)

Оксана

Сім Струни -- цикл

Леся Українка

DO

ГІМН. Grave (урочисто)

До тебе, Україно, наша бездольная мати,
Струна моя перша озветься,
І буде струна урочисто і тихо лунати,
І пісня від серця полється.

По світі широкому буде та пісня літати,
А з нею надія кохана
Скрізь буде літати, по світі між людьми питати,
Де схована доля незнана?

І, може, зустрінеться пісня моя самотная
У світі з пташками-піснями,
То швидко полине тоді тая гучная зграя
Далеко шляхами-тернами.

Полине за синеє море, полине за гори,
Літатиме в чистому полю,
Здійметься високо-високо в небесні простори
І, може, спітка тую долю.

І, може, тоді завітає та доля жадана
До нашої рідної хати,
До тебе, моя ти Україно мила, кохана,
Моя безталанная мати!

RE

ПІСНЯ. Brioso (жваво, весело)

Реве-гуде негодонька,
Негодоньки не боюся,
Хоч на мене пригодонька,
Та я нею не журюся.

Гей ви, грізні, чорні хмари!
Я на вас збираю чари,
Чарівну добуду зброю
І пісні свої узброю,

Дощі ваші дрібненькії
Обернуться в перли дрібні,
Поломляться ясненькії
Блискавищі ваші срібні.

Я ж пущу свою пригоду
Геть на тую бистру воду,
Я розвію свою тугу
Вільним співом в темнім лугу.

Реве-гуде негодонька,
Негодоньки не боюся,
Хоч на мене пригодонька,
Та я нею не журюся.

MI

КОЛИСКОВА. Arpeggio (Тут: акорди на арфі)

Місяць яснесенький
Промінь тихесенький
Кинув до нас.
Спи ж ти, малесенький,
Пізній бо час.

Любо ти спатимеш,
Поки не знатимеш,
Що то печаль;
Хутко прийматимеш
Лихо та жаль.

Тяжка годинонько!
Гірка хвилинонько!
Лихо не спить...

Леле, дитинонько!
Жить -- сльози лить.

Сором хилитися,
Долі доритися;
Час твій прийде
З долею битись, --
Сон пропаде...

Місяць яснесенький
Промінь тихесенький
Кинув до нас...
Спи ж ти, малесенький,
Поки є час!

FA

СОНЕТ

Фантазіє! ти -- сило чарівна,
Що збудувала світ в порожньому просторі,
Вложила почуття в байдужий промінь зорі,
Що будиш мертвих з вічного їх сна.

Життя даєш холодній хвилі в морі!
Де ти, фантазіє, там радощі й весна.
Тебе вітаючи, фантазіє ясна,
Підводимо чоло, похиленеє в горі.

Фантазіє, богиня легкокрила,
Ти світ злотистих мрій для нас одкрила
І землю з ним веселкою з'єднала.

Ти світове з'єднала з таємним,
Якби тебе людська душа не знала,
Було б життя, як темна ніч, сумним.

SOL

Rondeau (Рондо - форма вірша і музичної п'єси)

Соловейковий спів навесні
Ллється в гаю, в зеленім розмаю,
Та пісень тих я чуть не здолаю,
І весняні квітки запашні
Не для мене розквітли у гаю, --
Я не бачу весняного раю;
Тії співи та квіти ясні,
Наче казку дивну пригадаю --
У сні...!
Вільні співи, гучні, голосні
В рідним краю я чути бажаю, --
Чую скрізь голосіння сумні!
Ох, невже в тобі, рідний мій краю,
Тільки й чуються вільні пісні --
У сні?

LA

Nocturno (Нічна пісня)

Лагідні веснішнії ночі зористі!
Куди ви од нас полинули?
Пісні соловейкові дзвінко-сріблисті!
Невже ви замовкли, минули?
О, ні, ще не час! ще бо ми не дізнали
Всіх див чарівливої ночі,
Та ще бо лунають, як перше лунали,
Веснянки чудові дівочі.
Ще маревом легким над нами витає
Блакитна весняная мрія,
А в серці розкішно цвіте-процвітає
Злотистая квітка-надія.
На крилах фантазії думки літають
В країну таємної ночі,
Там промінням грають, там любо так сяють
Лагідні веснянії очі.
Там яснії зорі і тихії квіти
Єднаються в дивній розмові,
Там стиха шепочуть зеленії віти,
Там гімни лунають любові.
І квіти, і зорі, й зеленії віти
Провадять розмови кохані
Про вічную силу весни на сім світі,
Про чари потужні весняні.

SI

Settina (Назва строфи на сім рядків)

Сім струн я торкаю, струна по струні,
Нехай мої струни лунають,
Нехай мої співи літають
По рідній коханій моїй стороні.
І, може, де кобза найдеться,
Що гучно на струни озветься,
На струни, на співи мої негучні.

І, може, заграє та кобза вільніше,
Ніж тихії струни мої,
І вільнії гуки її
Знайдуть послухання у світі пильніше;
І буде та кобза -- гучна,
Та тільки не може вона
Лунати від струн моїх тихих щиріше.

The Forgotten Shadow

Stern Dante, exile of Florence,
rises out of the darkness of the Middle Ages.
As were those times, so are his verses
In a mystical, dark forest uncovered
amid the chaos of the strangest visions.
Whose spirit would be brave enough to wander
after him, if it were not for the colourful
eternal flowers growing there among the thorns?
The bard picked those flowers with his artist's hands
and wove them in a wreath,
and bathed them in the secret waters of the Styx,
and sprinkled them with heaven's dew,
and placed them on the early grave
of lovely Beatrice Portinari,
who smiled at him the first time he saw her,
and passed without a glance, the second time,
and on the third, he looked upon her
while in her coffin, still, she lay.
To him she was the sun,
bestowing light, and joy, and life,
not knowing upon whom these gifts were laden.
And though the radiant sun had set,
The bard had not forgotten her in the dismal darkness,
nor in the warmth of a welcome hearth.
Not on earth, in hell, nor paradise
did he forget his Beatrice.
She alone reigns in his verses,
for in that land where his soul dwelled
he found no other mate.
With such laurels he adorned her
as yet no woman ever boasted.

Immortal pair, Dante and Beatrice,
almighty death did not tear them asunder.
Why then, do you, oh, fantasy illusive,
show me some wretched figure standing
between them, like a trembling shadow,
like a blurred vision of a person fainting?
Upon her head there is no wreath, no halo,
her face is veiled in a shroud
as in dense fog. Who is she?
No poet has sung songs of glory to her,
no artist her portrait painted.
Somewhere there, deep in the abyss
of history, lies some memory of her. Who is she?
Dante's wife. No other name has there remained
for her, as if from birth
she never had her own name.
This woman was not a guiding star,
but like a faithful shadow followed him,
a leader of "ill-fated Italy".
She shared with him the hard bread of his exile,
and in a foreign home his hearth she kindled.
His arm, in need of support,
upon her shoulder often leaned.
Her life was that of her bard's glory,
and yet, she never raised her hand
to seize a single ray;
and when the fire in his eyes expired
she closed them with a saintly hand.
Yes, a faithful shadow! But where is her life?
Where is her own fate, her own joy, and sorrow?
About this history is silent. But my heart can see
many sad and lonely days
spent in troubled waiting,
and sleepless nights, dark as the troubles,
and long as misery. I see her tears....
And on those tears as if on pearl dewdrops
into the world of glory
walks Beatrice!

Written by Lesya Ukrayinka
October 25, 1898

Translated by Orysia Ferbey

Note from the translator:
One day, when young Lesya was at Mrs. Lysenko's for her piano lesson, Mrs. Lysenko told the girl how she felt about the loss of her own identity, being the wife of a famous composer. Although Mrs. Lysenko had been a well-known singer, once she was married to the composer, she became known only as "the wife of Lysenko". Later in her life, Lesya wrote this poem, remembering the feelings that her music teacher had shared with her at that time.

Marko Vowchok

Marko Vowchok (1834-1907) is the pseudonym of the first Ukrainian female author, Maria Markovycheva Vilinska. Her stories about real people earned her a glorious and widespread reputation. Even today, they are considered classic examples of pure Ukrainian vernacular.

Marko Vowchok's life spanned the period of Ukrainian history which included a renaissance of the national spirit of the Ukrainian people, the era of the genius of Shevchenko, and the birth of a new kind of Ukrainian literature.

Maria Markovycheva was born on the estate of her landowner-parents, Alexander and Paraskevia Vilinski, in the village of Yekaterinivtsi, Yeletsky district, in the province of Orel. She began her education in the city of Orel; later, she entered a private institute in Kharkiv which was then a center of Ukrainian cultural life.

Maria Vilinska exhibited great talent at school. Among other things, she willingly studied foreign languages and gained a fundamental knowledge of French (a language which was considered essential to the proper education of the upper classes of the day). In all, she studied eight languages and spoke each fluently.

Upon graduating from the institute in Kharkiv, Maria went to live with her aunt and godmother, K. P. Mordovinova, who lived in Orel. This wealthy woman undertook to complete the upbringing of her neice, whose father had died when she was only six and whose mother had remarried.

The beautiful, recently graduated student of the Kharkiv, Institute, Maria Vilnska, arrived at her aunt's with an already well developed philosophy of life. Here, she met a young Ukrainian writer, Opanas Markovych, with whom she felt a spiritual affinity. Opanas Markovych, with whom she felt a spiritual affinity. Opanas Markovych lived in Orel as an exile under police supervision because he had been a member of the Brotherhood of Cyril and Methodius.

In 1851, at the age of seventeen, against the wishes of her aunt, Maria Vilinska married Opanas Markovych. Severing relations with her aunt, Maria travelled with her new husband first to Chernihiv, then to Kiev and finally, for a time, they lived in Nemyriv where Markovych became a high-school teacher.

And here, in the beautiful natural surroundings of Nemyriv, Maria Markovycheva became acquainted with the daily life of the native people, their manners and customs, and their language. Here, she produced her first short stories under the pseudonym Marko Vowchok. These were small germs, reflecting her keen observations.

The first literary critic to manifest high esteem for the talent of Marko Vowchok was Panteleymon Kulish, himself a writer. He was not aware that the author of these stories was a woman.

The home of the Markovycha in Nemyriv was a gathering-place for some of the most progressive Ukrainians. The poems of Shevchenko, written on scraps of paper, were read aloud. Here too, was already a collection of the works of Kostomariv, Kotliarevsky, Kvitka-Osnovianenko and Hulak-Artemovsky.

In 1857, thanks to the efforts of P. Kulish, the first volume of Marko Vowchok's stories was published. It provoked lively interest in Ukrainian cultural circles. The protagonists of these stories were usually female serfs. The author clearly describes their emotions and shows her heroiness to be capable of great spiritual beauty, nobility, patience, selflessness, and true love. One of her characters, a free noblewoman, falls in love with a serf and marries him, becoming herself a serf in order to share her life with the man she loves, for love is greater than wealth or even freedom.

Marko Vowchok writes in a singular, distinctive manner. Her style of writing deeply mvoed the great poet, Taras Shevchenko, who dedicated a poem to her and called her " a warm and genlte prophet and exposer of the cruel" (condemning those who were cruel).

In 1860 Marko Vowchok, an already famous author, travelled to France with her son, Bohdan. Here, she became acquainted with the extensive literary scene in Europe. Here, she did some translation, contributed to journals and corresponded with friends in Ukraine. From France, she proceeded to Italy, which charmed her with its lofty culture. IN her declining eyars, she returned to Ukraine. After the death of her husband, she married M. Lobach-Zhuchenko. Her finals years were spent in Nalchyky.

The short stories of Marko Vowchok are transfused with compassion, with sympathy for the down-trodden. Within these simple stories lies a poignant protect against the ruling

class of the day, whose life of luxlury rested upon the sorrow, tears, and destitution of millions of serf-slaves.

Tales by Marko Vowchok are: "instlytutka" (The Student of the Institute), "Kozachka" (The Cossack's Daughter), "Ledaschytsia" (The Good-for-nothing), "Vykup" (The Ranson), "Horpyna", "Dva sunu" (Two Sons), "Sestra" (The Sister), "Marusia", "Karmeliuk", "Vid sebe ne vtechesh" (You Can't Run Away From Yourself).

Essays Marko Vowchok and Olha Kobylanska from the History of Ukrainian Culture, Book One, Selected Luminaries of Ukrainian Literature, Author: Natalia Kohuska.

Published by the Ukrainian Women's Association of Canada 1984

ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА

На літературному обрії західніх земель України, наприкінці XIX ст. появився талант молодої письменниці - Ольги Кобилянської (1863 - 1943). Народилася вона в містечку Гура-Гуморі на Буковині. Батько її, Юліян Кобилянський, був скромним державним урядником. Мати Ольги походила з національно-мішаної (з німцями) родини. Хоч батько письменниці визнвав себе українцем, то все ж таки в його сімї, в домі урядника австро-угорської монархії, панувала німецька мова, а почасти й німецька культура.

Дитячі роки Ольги Кобилянської проходили в Гура-Гуморі, а шкільний вік і юність - у місті Кімполюнзі, куди батько письменниці був переміщений на посаду секретаря повітового староства. Тут Ольга Кобилянська закінчила чотириклясову нормальну школу. На продовження освіти, якої вона так прагнула, не було надій. У родині, крім неї й сестри, було ще п'ять хлопців, які також училися в школах.

Її гарячому бажанню вчитися стояли на перешкоді не тільки матеріяльні обставини, але також і те, що вона була дівчина. А дівчині, - як тоді було прийнято думати, - освіта не конче потрібна. Усе це викликало глибокий жаль в її юній душі і спонукало Кобилянську замислитися над положенням жінок та її залежністю від людей чоловічої статі. Саме в тих часах пролунали були перші заклики Наталії Кобринської до змагань за право жінок на університетску освіту. Бо ж десь там у широкому світі - в Англії, Америці, Франції - вжедесятиліттями йшли змагання жінок за рівні права з чоловіками.

І ось молоденька Ольга Кобилянська постановляє собі здобути освіту своїми власними силами. Щоправда, обставини в Комполюнзі не були пригожими для цього, бо містечко знаходилося в глухому видолинку букових карпатських Карпат, і тут не було відповідної лектури, не було бібліотеки взагалі, - не було навіть соціяльного життя, тільки буйна краса гірської природи, що наповнювали душу своєрідним змістом. На щастя, на зустріч бажання Ольги йшли її брати, що вчилися в школах. Це вони почали постачати їй потрібні книжки. А під час ферій, коли вони приїзджали до дому, вели з нею цікаві розмови та опісля присилали їй відповідну лектуру.

Природній талант і допитлива вдача породжують у ній бажання писати. Вона мріє стати письменницею, щоб вилити на папір свої думки та мрії, що так хвилюють її. Із своїми думками вона найбільше таїлася перед своїм батьком, бо ж вона знала його консервативний світогляд. Письменниця часто згадує про це у своїй автобіографії.

Писати короткі новелі почала Ольга Кобилянська досить рано. Спочатку писала їх по-німецькому, і щойно внаслідок свого знайомстава з передовими українськими діячками - Софією Окуневською і Наталією Кобринською, - під їхнім впливом вона почала писати по-українському. Отже Кобилянській довелося вчитися української мови. І щойно тоді, коли родина Кобилянських напостійне переїхали в Черніві, що були осередком культорного життя на Буковині, обставини Ольги покращали. Було це 1891 року.

Багато невдач і огірчення, а навіть зневіри у свій власний талант, зазнала була Ольга Кобилянська, і

то таки від своїх передових людей, як не розуміли письменниці, не розуміли її нових напрямних у літературі. І аж 1894 року перший твір Кобилянської (Людина) почав друкуватися в часописі Зоря, редактором якого був Осип Маковей. Двома роками пізніше в журналі Буковина почала друкуватися більша повість - Царівна.

Про те, які враження викликали ці твори Кобилянської, читаємо в листі М. Шаповала: Колись в літку 1902 року я випадково в Харкові зустрів книжку, що мене сповнила великою радістю - це була Царівна. Почув уперше гарне імя: Ольга Кобилянська.

Ольга Кобилянська дала поважний вклад в українську літературу. Вона ввійшла в історію літератури як одна з найталановитіших письменниць України. Більші її твори - це „Земля", „Царівна, „В неділю рано зілля копала", „Через кладку", „Ніоба", „Людина", „Апостол черні", „Меланхолійний вальс", „Некультурна Битва". Написала вона й низку новель. У більших її повістях провідною думкою є питання жінки як людини, її залежности, її місце в суспільному житті, її прагнення до освіти, до самостійности, до її гідности як людини. А втім, ці теми лягли в основу майже кожного її твору.

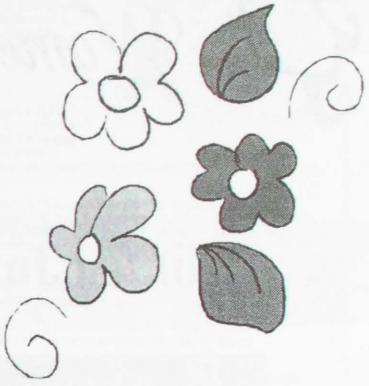

Центральна Управа
Союзу Українок Канади,
Редактори
і Редакційна Колегія
Променя
сердечно
вітають

Блаженнішого
Митрополита Василія

та бажають скорого
видужання та повернення
до повного здоров'я.

Молимо
Милостивого Господа,
щоб тримав Вас
у своїй опіці та обдарив
Вас Своїми
обильними ласками,
на які Ви щедро
заслуговуєте!

His Beatitude
Metropolitan Wasyly

Блаженніший
Митрополит Василій

The National Executive
of the
Ukrainian Women's
Association of Canada,
Editors and Editorial Board
of Promin greet

His Beautitude
Metropolitan Wasyly,
Primate of the Ukrainian
Orthodox Church of Canada,

and extend sincere
best wishes for a speedy
recovery and a return to
full health.
We pray that the Lord
keep you in good health
for many more years,
in order that
you may long continue
to lead our faithful
with your
wisdom and grace.

Жінки Постаті
Women of Influence

Golden Jubilee Award

l to r: Rev. John Melnyk, Dr. Ihor Mayba, Helen Mayba, dobr. Sonia Melnyk

On December 16, 2002, the Honorable Bonnie Mitchelson, Manitoba Provincial Member of Parliament for the constituency of River East, presented Mrs. Helen Mayba with the Queen's Golden Jubilee Medal. The medal marks the 50th anniversary of her Majesty's accession to the throne. The ceremony took place at the Gateway Community Centre in Winnipeg. In celebration of the Queen's Jubilee Year, this award was presented to persons who made a significant contribution to their community in Canada. The award consists of a gold medallion of the Queen and a certificate bearing the signature of Adrienne Clarkson, Governor General of Canada.

Helen Mayba has had a distinguished career, firstly as a public school teacher and later as a school trustee in the River East School Division for 26 years. She was also a piano teacher for Konrad's Conservatory of Music, was a leader in the Brownies, Vice President Melrose Community Club, treasurer of the Trouverz Children's Choir, president of the Lesia Ukrainka Society at the Ukrainian National Home, advisory board member to the Concordia Hospital Foundation, president of the UWAC, Lesia Ukrainka branch at Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral, treasurer of the Women's Canadian Ukrainian Committee, Winnipeg Branch of KYK, board member of the Osvita Foundation for the promotion of the Ukrainian language and culture, board member of the Ukrainian Cultural and Educational Centre of Winnipeg (Oseredok), executive member of Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral and chairman of the Cathedral Ukrainian School Committee, treasurer of the UWAC, auditor of the UWAC at the provincial level, treasurer of the National Executive of the UWAC, member of the choir at Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in Winnipeg, member of the Winnipeg Art Gallery and member of the Women's Committee of the Winnipeg Symphony Orchestra, board member of the Winnipeg Music Festival and chairman of the operations committee, chairman of the board of the Hoosli Ukrainian Folk Ensemble, Men's Choir.

She initiated and supported the bilingual school program in the River East School Division for Ukrainian, German and French immersion. In 1999, she was awarded an honorary diploma from Miles Macdonell Collegiate in Winnipeg in appreciation and recognition of her contribution to the education of students. She promoted school programs in music, choral singing, and band programs. She was recognized by the River East School Division for her contribution to the division and the music theatre at Miles Macdonell Collegiate was named the Helen Mayba Music Theatre.

Mrs. Maybe accepted the medal and certificate in the presence of her family and numerous invited guests and friends.

Важливе повідомлення для постійних резидентів Канади

Полегшіть ваше повернення в Канаду

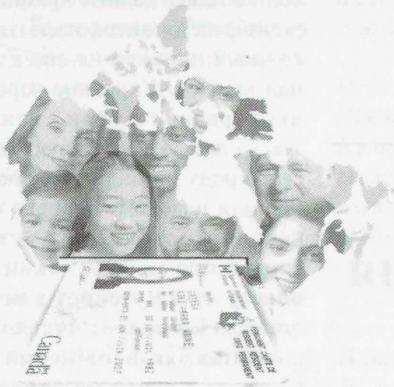

Збережіть свій час і гроші; отримайте вашу картку постійного резидента (ПР) перед тим, як подорожувати.

- **Кому необхідна нова картка ПР:** постійні резиденти (іммігранти, що прибули на постійне місце проживання), що подорожують за кордон комерційним транспортом, повинні мати картку ПР, щоб повернутися в Канаду, починаючи з 31 грудня 2003р.

Громадянам Канади не потрібна картка ПР.

- **Де вам необхідно пред'являти вашу картку ПР:** якщо ви є постійним резидентом (іммігрантом, що прибув на постійне місце проживання), що повертається в Канаду комерційним транспортом, ви повинні пред'явити вашу картку ПР працівникам транспортного засобу під час посадки на літак, корабель, поїзд або автобус.

Якщо ви є постійним резидентом, який подорожує за кордон без чинної картки ПР починаючи з 31 грудня 2003р., вас можуть не пропустити на посадку на літак, корабель, поїзд або автобус при поверненні в Канаду. Вас можуть направити до найближчого канадського посольства або консульства для отримання тимчасового подорожувального документу. Це може призвести до затримок при подорожуванні та додаткових для вас витрат.

- **Стати громадянином Канади:** запрошуємо численних постійних резидентів, які можуть стати громадянами Канади, подати заяву на громадянство.

- **Як отримати вашу картку ПР:** пакет заявних документів можна знайти на сайті Citizenship and Immigration Canada (www.cic.gc.ca) або ж замовити по телефону через телефонний центр картки ПР (1 800 255-4541).

Заяви розглядаються в залежності від року вашого прибуття на постійне місце проживання. Знайдіть місяць, коли ви маєте подати вашу заяву у таблиці і подайте її завчасно. Наприклад, якщо ви прибули на постійне місце проживання у 1998р., ви маєте подати вашу заяву 1 травня 2003р.

Для інформації або отримання пакету заявних документів:

1 800 255-4541
TTY / TDD: 1 888 576-8502
www.cic.gc.ca

Canada

РІК ПРИБУТТЯ НА ПМП	КОЛИ ПОДАТИ ВАШУ ЗАЯВУ
2000-2002	З січня по квітень 2003р.
1996-1999	Травень 2003р.
1992-1995	Червень 2003р.
1988-1991	Липень 2003р.
1980-1987	Серпень 2003р.
1973-1979	Вересень 2003р.
До 1973	В БУДЬ-ЯКИЙ ЧАС

Уляна Кравченко

Псевдонім Юлії Шнайдер, по чоловікові Німетовської.
Народилася 1862 р. в с. Миколаєві, Жидачівського повіту, в Галичині,
за фахом вчителька. Перша збірка <*Primavera*> вийшла 1885 р.
Відома галицька письменниця та громадська діячка.
Твори її сьогодні зберігають головно історико-літературну вартість.
Померла 1947 р.

О що ж Тебе, мій Отче,
Буду молити?
Дай іскру того світла,
Щоб оцінити
Тих творів величавість,
Що світ зложили,
А злі пригоди й страти
Знести дай сили!

Най молодість все добрі
Діла вкруг сіє,
Холодну ж старість пам'ять
Тих діл най гріє!
Нехай життя зіллється
У дві краплини:
В любов для цих найменших,
В любов для України.

Українознавчі Аспекти Родинно-Сімейного Виховання

О. П. Макаренко, М. Кременець

Відколи існує людство на землі, відтоді воно і дбає про продовження свого роду. І це не даремно від батьків передається дітям у спадок не лише генетичний код, рідна мова, виробничий та побутовий досвід, а матеріяльна та духовна культура, втрата якої веде до деградації нації.

Про вагомість родинно-сімейного виховання свідчить звернення до його проблем просвітителів різних віків. Ознайомлення з творчим доробком українського поета і етнографа XVII століття Климентія Зіновієва (2, с. 70, 97, 100, 103 і т.д.)[1] дає ряд відповідей на питання виховання дітей в сім'ї, місця в ній жінки і чоловіка. Проблеми сімейних відносин розглядав мандрівний філософ Г. Сковорода. Значний внесок у розкриття особливостей родинних взаємин зробила плеяда українських просвітителів-письменників: Т. Г. Шевченко, І. Нечуй-Левицький, М. Коцюбинський, І. Франко, В. Стефаник та ін. Побуту та вихованню українських дітей нерідко присвячували свої публікації В. Гнатюк, Б. Грінченко, М. Костомаров, П. Куліш, Б. Лепкий, М. Максимович, Леся Українка, П. Чубинський, А. Макаренко, В. Сухомлинський. М. Стельмахович створив батьківську народну педагогіку, яка є на сьогодні єдиною у світі.

Аналізуючи вище зазначені доробки переконуємося в тому, що зроду-віку існував тісний зв'язок між батьками і дітьми. Батьки намагалися передати у спадок дітям своє надбання, тим самим продовжуючи себе в них. Діти ж все це вбирали в себе, примножували і передавали у спадок своїм дітям.

Носієм передачі була, в основному, усна народна творчість, яка сягнувши своїм корінням в глибину віків донесла до нас історію нашого народу. Несла вона наші знання линувши і на крилах пісні, і в шепоті казки, і в гуморі анекдоту, і в думі, легенді, приповідці.

Бурхливо летіли роки, але через несамовитий плин часу пробився до нас легкий, ніжний і водночас такий вагомий відголос минувшини народна пісня, яку по праву називають народним календарем і яка по праву займає чи не одне з найпочесніших місць у родинно-сімейному вихованні. Сягнувши своїм корінням в глибину віків, зачерпнувши сили в пластах історії, ввібравши в себе наснагу поколінь, напившись джерельної води з незбагненних криниць землі рідної, пісня високо злетіла у височінь і понесла на своїх крилах над країною Україною через будь-які перепони любов і ненависть, жагу і ласку, возвеличуючи історію свого роду і живлячи своєю силою коріння власного народу. Вона -- частина народного буття, той спогад про минуле, який кожен несе у своєму серці з великою повагою і передає для прийдешніх поколінь, як неоцінений скарб, джерело з якого можна постійно черпати енергетику. Після зачарування, несе в минуле, допомагаючи краще усвідомити сьогодення. І скільки в ній приховано таємничого і невмирущого! Бо складаючи пісню, народ вкладає в неї свою радість, біль і тугу. В ній закладені цілі пласти нашої історії. Яку б пісню ми не взяли чи про панщину, чи наймитську, чи заробітчанську, чи бурлацьку, чи рекрутську, чи солдатську, чи жовнірську, чи козацьку, чи чумацьку, чи пісню-хроніку, чи родинно-побутову, -- ми дізнаємося про історію свого роду-народу і про родинно-сімейні стосунки на тлі цієї історії. Все життя крокуючи поряд з людиною, будучи їй другом і розрадником, ввібравши в себе її ментальність -- вона і сьогодні загріває нашу душу, розділяє нашу тугу, дає наснагу для життя. Пісня вміщує весь зміст життя народу, говорить його чарівною мовою. Тому й сама доступна, тому й легко запам'ятовується. Жалібна -- зворушить до сліз. Сягає до найдзвінкіших висот -- жартівлива. Сповнена таємничістю -- вона невмируща, як і край оспіваний нею, бо несе вона в собі на осуд поколінь любов до рідної

землі та її красу. Слухаєш пісню: „Зелененький барвіночок", „В саду гуляла" і постає перед очима квітуча Україна. Пісня для України все: і нація, і історія, і батьківська могила -- зазначав М. Гоголь. То ж з пісні „Вітер віє на долину" дізнаємося про родинно-сімейні стосунки:

Нема цвіту білішого
Над хрін та над редьку
Нема ж роду рідніщого
Над отця, над неньку.

Найбільше теплить душу, розкриваючи щедрість жіночого серця „Пісня про маму", про її не завжди легке життя.

На твоїх стінах з льону білі рушники
На рушниках є узори барвінкові
Мабуть з твоєї щедрої руки
Бере початок джерело любові.
Благословенна будь, сто років проживи
Для нас дітей і для землі, матусю,
І чорнобривці під вікном сади
А я до них всім серцем пригорнуся.

„Мамині вишиванки", „Мамо моя", „Рідна мамо моя" та інші розкривають всеміючу, всепрощаючу ролю матері в родинно-сімейному вихованні. Всепрощаюча лагідна мама до своїх дітей: Та чи завжди? „Проводжала мати сина у солдати ", „Женила мати сина", „Ледача невістка, ледача" розкривають іншу сторону материнської любові до дітей.

А ось яким постає з ряду пісень батько, який не завжди був лагідним. Науковці стверджують, зокрема М. Стельмахович, що в українській родині домінував демократичний стиль відносин. Ряд пісень це заперечує. Народні пісні „Батько і мати", „Ой татку наш татку", „Та й не знала моя мати", „Нелюба жінка", „Ой синку неньку веде за рученьку". Твердять про інше. Пісня охоплює всі сторони сімейного життя. Про розмаїття відносин ми дізнаємося з пісень, в яких озвучені відносини між братами і сестрами:

Нема ж цвіту білішого
Ніж ті полунищі,
Нема роду рідніщого, як брат і сестриця.

нагадує нам пісня „Брати і сестри", „Чом ти не прийшов", „Чом на

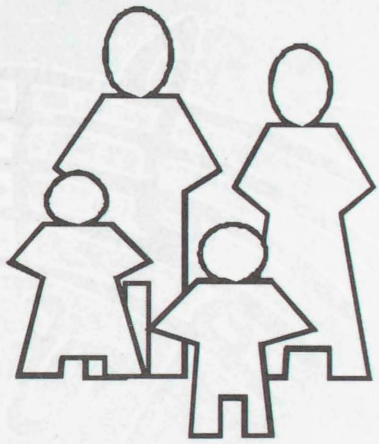

тобі, козаче, сорочка біла".

Всяко бувало в українській родині. Про це свідчить і пісня „Не буди мене мамо на росу". Але ось дівчина на виданні, час прощатися з родиною. Не можна без сліз слухати пісню „Ой на горі жито", яку співає наречена прощаючись з дівуванням. В іншій пісні вона звертається і до мами:

Дякую тобі мамо,
Що будила мене рано

і до сестри:

Дякую тобі сестро
Що навчила косу плести

і до брата:

Дякую тобі брате,
Що приводив хлопців в хату

Дістається свекрам і свекрухам в народних піснях, особливо жартівливих.

Ой, дай, Боже, ой дай, Боже
Свекрушеньку мати,
То би я її навчила
В решеті гуляти.

Лунало весілля, з перезвоном віночка українських народних пісень, а найповажніше місце пісні:

Зеленіє жито зелене
Хорошії гості у мене
Зеленіє жито за селом
Хорошії гості за столом.

Ось уже й первісток, який починає своє життя з маминою колисанкою. Гойдається життя в колисці, казка несміливо стукає у віконце, сон огортає матусиною піснею, яка ллється з самого серця, доносячи до немовляти свою доброту, вводячи в єство дитини рідну мову, щоб залишити там доскону:

Спи, дитинко, спи
Очка зажмути
Бо на тебе Божа мати
Дивиться з гори

Чарівними словами з материнських вуст злітають мелодійні звертання до малюка, який під лагідну, ніжну мелодію закриває свої оченята.

Маленьке немовлятко і могутня сила пісні, що лине в кімнаті, летить на крилах ночі і забирає дитя із собою у щось далеке, прекрасне і незбагненне. І дитина разом з цією піснею відчуває як господарка-нічка обгортає її своїм крилом і приходить солодкий сон. А ще з колисанок ми дізнаємося з чого робилися колиски:

Колишися колисонько
Із дуба, із дуба,
Колишися в колисонці
Дитиночко люба
Колишися колисонько
з горішка, з горішка
Колишися в колисоньці
Мамина потішка.

Дізнаємось про те, що сволок в оселі робився в основному із дуба:

Люлі, люлі мій синочку
Справлю тобі колисочку
Та й повішу на дубочку.

Росте -- підростає маля. Ось уже поряд з колисанкою, яку, до речі, співала не лише мама, а й бабуся, воно чує забалянки, які заспокоюють дитину, веселять, тим самим виховуючи, розвиваючи позитивні почуття, та інформуючи про те, хто ж в основному займався вихованням дитини в минувшину.

Ой чук, чук, чук,
Наловив дід щук,
Баба рибку пече
Сковорідка тече.

або

Ладі, ладусі,
-- А де були?
-- В бабусі
-- А що їли?
-- Кашку.
-- Кашка маслянька
-- Бабця старенька
-- Гай-гай, полетіли
На голівку сіли.

Саме забавлянки плекають самі перші паростки любові до дідуся, бабусі через прекрасне.

В цьому дворку, як у вінку!
там господар, як виноград,
Там господиня, як калина.
Їхні сини, як соколи.
Їхні дочки, як квіточки.
По саду ходили, сад поливали
Вищий мене, кращий мене.

або
Вийди, вийди, сонечко.
На дідове полечко,
На бабине зіллячко,
На наше подвір'ячко,
На весняні квіточки,

На маленькі діточки,
Там вони граються
Тебе дожидаються.

Непомітно входить в життя казка, яку знову ж таки в основному жебонить бабуся. При суспільнюючи дітей до рідної мови перша казка „Курочка ряба" розповідає про найрідніших людей -- дідуся і бабусю. За допомогою казки ми дізнаємося про родинно-сімейні стосунки. Так казка „Ріпка" розкриває дружні відносини в сім'ї „Лисиця і глечикі", „Солом'яний бичок" -- сімейний побут. Взагалі родинно-сімейним стосунком, як основі українського устрою належить цілий ряд казок: „Три поради", „Батько та син", „Про вперту жінку", „Хитрий чоловік", „Про трьох братів", „Два брати", та багато інших.

Про споконвічне, чемне відношення дітей до старших розповідає казка „Горщик каші", в якій іде мова про те, як дівчина дала бабусі ягід, коли та попросила. Бабуся ж віддячила тим, що подарувала дівчинці горщечок, який сам варив їсти. Казка „Івасик-Телесик", „Мудра дівчина", „Розумна дівчина" розповідають про мудрих дітей, які завжди перехитрять зло своєю мудрістю. А казка „Семеро козенят" навпаки розровідає про неслухняних діток-козенятоk. Вчить працювати казка „Колосок", хоробрості „Котигорошко", чуйності „Кривенька качечка", скромности „ зиката хвеська".

Неабияку ролю в пізнанні родинно-сімейних відносин відіграють легенди і перекази: чи то про рідний край, чи про козаччину, чи про долю жіночу та дівочу долю, чи про квіти -- всі вони прямо чи завуальовано розкривають перед нами устрій української родини, несучи в собі як пізнавальний, так і виховний потенціял. Найяскравішим прикладом може бути легенда про сорочку вишиванку, яку мати вишивала своєму синові червоними і чорними нитками. Легенда „Зажерливість" вчить добру, розкриваючи відносини братів один до одного, та до тих, хто їм робить добро.

Твір „Про нашу дівку, що стала татаркою" розкриває життя народу за часів „коли по селу татари ходили". За допомогою цього твору ми дізнаємося про козаччину, ми-

нувшину. „татари і козаки характерники" -- розкриває також пласт козаччини. Пан Каньовський і Бондарівна (Каньовський - народне прізвище польського магната Потоцького). „Дівочі скелі" -- про нескореність, гордість українських дівчат.

Значне місце у родинно-сімейному вихованні відіграють народні оповідання, які збереглися від найдавніших часів у цілющій скарбниці української народної творчости. Вони розповідають і про чумаків, і про родинне життя за панщини, і про те, як у минувшину „виходили в люди", і про коліївщину і про Сагайдачного, і про Вишнівського, тим самим розкриваючи устрій української родини.

Супроводжують людину все її життя прислів'я, приказки, мудрослів'я, тим самим доносячи до нас з глибини віків мудрість наших дідів-прадідів. А ми за допомогою цих перлин народної мудрости дізнаємося про родинно-сімейні стосунки. Ось деякі з них: „Яке дерево, такі й віти, які батьки , такі й діти", „Нема того краму, щоб купити рідну мову", „Нема у світі цвіту над маківочки, нема ж ріднішої над матіночки", „На сонці тепло, а біля матері добре", „У дитини заболить пальчик, а у матері серце", „Материн гнів, як весняний сніг: густо сипле та швидко тане", „Без матері і сонце не гріє", „Молитва матері з дна моря рятує", „І тисячі тіток однієї матері не замінять", „Ой мамо, мамо, не пести так сина, бо біда на світі песчена дитина".

А ось про батька: „Який дуб -- такий тин, який батько такий син", „Чого не стане - батько дістане", „Від поганого сина батько сивіє", „Без гілок не дерево, без дітей не сім'я", „Без сім'ї нема щастя на Землі", „Без сім'ї та без роду, хоч з моста та у воду". „Діти багаті мудрістю мами і тата". „Добрі діти - батькам вінець, а злі - кінець", „Сім'я міцна - горе плаче".

Про подружні відносини: „Нема кращого друга, як вірна подруга", „Чоловік у домі голова, а жінка душа", „Як чоловік жінку любить, то й лиха жінка доброю буде", „Жінка для совіту, теща для при віту, матінка рідна краща над усе на світі".

Годі й перелічити усе розмаїття усної народної творчости, яку ми по праву вважаємо неоціненим скарбом. І одним із таких скарбів є загадка. За допомогою якої ми не лише розвиваємо у дітей мислення, мовчання, використовуючи в родинно-сімейному вихованні, а дізнаємося про родинно-сімейні стосунки минувшини. Про те, що загадки використовували в родинно-сімейному вихованні з сивої давнини свідчать приклади: „Ні брат із сестрою, ні муж із жінкою, а його мати та моїй матері свекруха була?" (батько до дочки). Йшов брат із сестрою і муж із жоною, та найшли троє яблук і всім по цілому впало? (Чоловік з жінкою і з шуряком).

Багата наша українська родина та традиційні свята. Та чи не найвиразнішим, найвагомішим є Різдвяні свята зі своєю традиційною обрядовістю, зі своїми колядками, щедрівками, які з глибини віків донесли до нас історію нашого народу і висвітлили родинно-сімейне виховання.

То ж на них теж хочеться коротко зупинитися, бо тут є твори про батька, і про матір, і про дядька та тітку, і про бабу та діда. Всі вони не лише до ладу та до складу, а й значимі.

Щедрик-бедрик
Дядьку Петрик,
Тітка Варка,
Виносьте підпалка!
Виносьте ковбасу,

Бо хату рознесу!
Виносьте книш

Бо впущу в хату миш!
Добривечір!
Колядую-дую,
Ковбасу чую,
Мати казала,
Щоб дати сала
Батько сварився,
Щоб не барився.

Щедрівка

Старий рік утік
Новий рік, настав
Щоб вам той Новий рік
Щастя у здоров'я дав
А ви, родичі,
щоб багато літ прожили,
Своїх дітей, онуків, благословили.
Щоб ваша нивка
Сто кіп заробила,
Щоб ваша худібка здорова
По оборах ходила.

Отже, який би вид усної народної творчості ми не взяли, -- бачимо, що її роля в родинно-сімейному вихованні не перевершена.

Резюме:

Родинно-сімейне виховання, як перша суспільна потреба займає чільне місце в освітянському процесі, якщо ознайомлення з родинно-сімейними стосунками відбувається через призму творів усної народної творчості.

Література:

1. Дмитренко М. К. *Українська фольклористика.* --К., 2001
2. Довженок Г. В. *Дитячий фольклор.* -- К., 1984
3. *Соціально-побутова казка* (Упор. Бріцина О. -- К., 1987)
4. *Українські приказки, прислів'я і таке інше.* -- К.: Либідь, 1993.

Джерело:
Рідна Школа, число 3 (133),
Ню Йорк США
листопад 2002

Оксана Лятуринська

Народилася Оксана Лятуринська на Волині, біля Вишневця (звідси один із пседонімів - <Роксана Вишневецька>) 1904 р. Жила в Празі; вчилася в Карловому Університеті та в Українській Академії Мистецтв. Була відома також як малярка і скульпторка. Збірки: Гусла, Княжа емаль (друге видання Княжої емалі включає збірку Веселка). Твори для дітей -- під щойноназваним пседонімом, історіософічна лірика під псевдонімом Єроним. Померла в Сполучених Штатах (Міннеаполіс) 1970 р.

Молитва

Вседержцю, зведи, Своє берло Господнє! --
У світі панує Князь Тьми.
А людство змагатися з Князем не годне.
Пошли Божих воїв з крильми! --

Архангелів, анголів -- Сили Небесні,
На Кривду, Неправду, на Зло,
Щоб духом Твоїм, як в прапервісні весни,
Єство всіх людей процвіло!

Прокинулась знову душа між природи,
Усюди, й в билинці дрібній,
Пізнала предивен Твій Розум Господень,
Пересуд незбагнений Твій!

А степ України все вище і вище
Тобі пахітки задимів,
Дитина дмухнула в теленку і свищик,
Лепечучи в гуд свій підспів!

The Wedding Dress

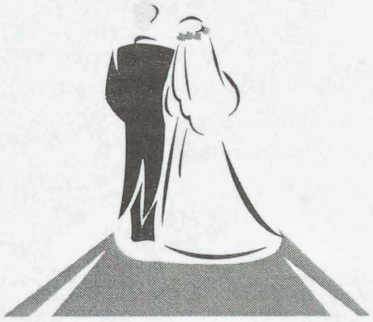

Reprinted from "Chicken Soup From the Christian Soul"

It was a beautiful wedding on a crisp December day, a week before Christmas. I felt beautiful in my creamy white satin dress dotted with tiny pearls, accentuating my petite frame and auburn tresses. It was a season of joy and hope.

But joy and hope did not characterize the years that followed. How can one ever understand the mystery, the struggles, the inner life of another? I watched helplessly as my beloved succumbed to the grip of escalating alcoholism and the deceit that abides with it. I felt myself crumbling under the constant rain of emotional abuse, my energies revived only when that abuse began to turn its ugly face toward our two tiny children. Joy and hope were gone; the marriage was in shambles. The wedding dress, carefully packed away in memory of a happier time, became a source of pain.

Pain was also the experience of another woman. At the age of 27, Teresa was dying of cancer. The joy, the hope that should have been hers was ebbing. At her side was her beloved, shattered by the reality that their life together would not be, their wedding day only a dream.

I was no longer the young bride in the satin dress. Now a single parent, I struggled to care for my little ones. I reflected with gratitude upon the education that was mine. The ability to use my nursing skills not only supported my young family, but also provided a ministry of healing that could bless my patients and my wounded self as well. As I sought to lift Teresa's mantle of pain, I gave thanks for the bittersweet blessings of my own life.

As morphine dripped through the intravenous line, Teresa whispered to me, "My fiancé and I have decided that we want to get married before I die. I know that may not make sense, but we want to be one before God, even if only for a short time. I don't know how we would get married here, though."

"Let me talk to our chaplain," I responded.

The next two days in the nursing unit assumed the atmosphere of a party. The wedding chapel at the hospital was reserved, the chaplain counseled with the young couple about the meaning and blessing of marriage, the social worker - a gifted violinist - offered to play for the ceremony, and the hospital cafeteria promised a special reception feast.

"I guess I'll look kind of strange getting married in this hospital gown," commented Teresa. Her funds exhausted, her hospitalization was now covered by the state insurance for the indigent. *My dress,* I thought. *My tiny wedding dress. It would be just the right size for Teresa.*

"I have a lovely dress you could wear," I said. "I wore it for my wedding, and I think it would fit you." As I described the dress and the delicate matching veil, Teresa's eyes sparkled.

The wedding day dawned clear and sunny. There was a hush throughout the nursing unit as the medical and nursing staff hurried through their morning tasks. An undercurrent of excitement and joy permeated the environment. The wedding dress hung at the foot of Teresa's bed, ready to be draped gently on the bride. Teresa waited contentedly, a soft smile framing her gaunt face.

At 1:00 pm, I came into the room to begin dressing the bride. Outside Teresa's room a bridal bouquet of pink roses and baby's breath, donated by the local florist, waited. Entering the room, I glanced first at the creamy white satin dress dotted with tiny pearls, my thoughts on that crisp December day many years ago. I touched the fine fabric, enjoying its smoothness. Picking up the lovely dress, I turned to Teresa, momentarily noticing how peaceful she appeared.

"Teresa, are you ready to be a beautiful bride? Teresa? Teresa!" *Oh, no. Please, God, not now. Please don't let her die right now!* Teresa glanced briefly at me, gently smiling her good-bye.

The atmosphere turned from joy to tears. Teresa's fiancé sobbed inconsolably as he threw himself across her frail body. Her mother crumpled at the end of the bed, I held the wedding dress to my own bosom, splashing tears onto the tiny pearls.

Two days later, Teresa's mother and fiancé sought me out, asking if I could spare the time to attend the funeral. "Teresa loved you," said her mother. "We would be honoured if you could be with us at the funeral. She waited so much to be a bride, and you understood."

She wanted to so much to be a bride. In life she was denied this joy. "My Teresa would have been beautiful in that lovely dress," said her mother.

If not beautiful in life, why not in death? No, Lord, no. That's too much.

"My purpose is that they may be encouraged in heart and united in love, so that they may have the full riches of complete understanding, in order that they may know the mystery of God." (Col. 2:2, 3 NIV)

"What do you mean, Lord?" I asked.

"Encourage them in heart and show them my love through your love."

With a faltering voice, I asked, "How will Teresa be dressed for her funeral?" Averted eyes - and then, "We haven't decided yet. All her clothes are so old and too big for her now."

"My purpose is that they be encouraged in heart..."

"Would you like to dress Teresa in her wedding dress?" I asked.

"But that is your wedding dress," said her fiancé.

"No, it *was* my wedding dress, but it was also to be Teresa's wedding dress. It's her dress. You may have it."

Teresa was buried in the creamy white satin dress with tiny pearls. A family matching veil gently covered her face, still delicate in death. I stood at her grave site, trying to understand the mystery of God's ways.

"Oh, the depth of the riches of the wisdom and knowledge of God! How unsearchable his judgments and his paths beyond tracing out! Who has known the mind of the Lord?" (Rom. 11:33, 34 NIV)

Barbara Frye, Ph.D.
Submitted by Ruby Hinrichs

I can do all things through Him who strengthens me. (Philippians 4:13)

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

News from the UWAC National Office
- Вісті з централі -

Соня Бейзик, голова Централі Союзу Українок Канади

DO NOT FORGET OUR AIMS AND OBLIGATIONS

As members of the Ukrainian Women's Association of Canada we are at a decisive stage in our history.

As we enter our 77th year it is important to review what has been accomplished, to study how this was achieved and to re-focus our aims for growth in the future. Our constitution clearly states our goals and recommends that if we are to grow we must be tolerant of each other, we must cultivate understanding and respect for each other and we must attempt to reach out and encourage membership in our organization.

Fellowship and brotherhood are important factors for this mental and spiritual growth. Our words and actions should be nurturing and inspiring but not a detrement to our association. Our constitution urges us to support and carry out noble deeds and worthy causes that contribute to our continual growth. It urges members to practice and live by Christian principles as enunciated by the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

We should practice these principles so that each and every member of the UWAC feels a kinship, a love, a responsibility to everyone within the organization. If we follow these aims we can honestly face this 2003 year with satisfaction and a sense of accomplishment.

Я вірю і надіюся, що наша спільна ідея є і була служити для добра і розвитку організації, церкви і суспільства, і при Божій помочі, любов'ю і вирозумінням, ми переборимо усі труднощі і непорозуміння, які нас зустрічають.

Благодать Господня нехай буде з нами!

ПОМІЧ УКРАЇНІ

Відділи Союзу подають колосальну поміч Україні. Коли ми поглянемо в анкети чи у різні дописи або річні звіти, ми бачимо ту щедрість і дбайливість, якою керуються відділи Союзу відносно помочі Україні. Відділи включаються в різні дії цієї помочі. Збирають фонди та жертвують на специфічні проєкти, посилають пакунки з різною допомогою, дають особливу поміч дітям, які потерпіли в Чорнобильській аварії або сиротинцям. Членки Союзу працюють в різних допомогових комітетах. Багато відділів мають безпосередній контакт із відділами Союзу Українок в Україні або з осередками Жіночої Громади та подають їм постійну поміч. Коли б все це підсумувати, то ясно, що ця вся праця виносить колосальну фінансову і моральну допомогу.

Нашим бажанням є зібрати точні інформації про всю цю поміч Україні, щоб ця важлива праця членства і відділів Союзу була документована для нашої історії і, щоб ми могли повідомити наших співгорожан про велику допомогову працю, яку Союз Українок постійно подає нашим братам і сестрам в Україні. Отож просими виповнити анкету про „Поміч Україні" точно, щоб ми могли дати цю інформацію до преси або до Суспільної Служби коли нас просять.

СВЯТКУВАННЯ ВИЗНАЧНИХ ЖІНОК

Лютий - місяць невмирущої пам'яті визначних українських жінок, перед якими клонять голови українці цілого світу.

Леся Українка - борець словом за кращу долю нашого народу. Сила її поетичного слова може послужити як приклад для українського народу, який постійно бореться за свою кращу долю. Дотримуймося цієї уведеної традиції нашої організації влаштовувати академії і концерти в її пам'ять. Хай світла постать поетеси буде для нас українських жінок прикладом до наслідування.

Ольга Басараб, Олена Теліга і Харитя Кононенко - безстрашні мучениці за волю українського народу, в яких була сильна воля та глибока національна ідейність. Згадймо і їх та віддамо їм належну пошану. Вшановуючи наших героїнь, звернімо особливу увагу на ту творчу спадщину, яку вони залишили як дороговказ для нас і для наших майбутніх поколінь. Дивімось на світ очима примірної української жінки - громадянки, свідомої своїх національних обов'язків.

ANNUAL BUDGETS

The first two branches that responded and sent in their annual budgets were:

- Olha Kobylanska Branch, Rosa, Manitoba
President: Mary Chubey

- Lesia Ukrainka Branch, Redfield-Richard, Saskatchewan
President: Virginia Nykiforuk

Please follow the example of these two branches and complete the budget forms as soon as possible. We thank branches for including generous donations to our journal Promin, to the Museum and to our Benevolent, Kobrynska and Organizational funds. Three copies are required - one for our national office, one for your respective provincial executive and one should stay in the branches' archives. If photocopying is impossible, let us know and we will forward a form to your provincial executive.

NATIONAL USRL CONVENTION - 2003

The national convention of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada will be held in Calgary, August 7 - 10, 2003.

The site chosen for this convention is the Sheraton Cavalier Hotel. Registration deadline is May 1, 2003. As an integral component of USRL, it is our duty to attend this very important convention. If you have any suggestions regarding topics that we should include at our separate UWAC session, please inform the national office in writing by June 1, 2003. All branches have received a package with information about the convention, therefore please begin making plans to attend the National CYC Convention in Calgary.

REMINDERS

Branches are encouraged to support or organize:

- cultural-educational projects
- sadochoks, Sunday schools, Ukrainian schools
- Junior and Senior CYMK-UOY locals
- membership drives - there are many Ukrainian Orthodox women who are not members of UWAC. Why are they not members? Have they been asked to join?
- aid to Ukraine

We encourage branches, if they have not done so, to have a Museum convener, as well as a Promin convener on their executive. We must support both of these very valuable treasures.

Наші успіхи і наша сила залежить від нас самих.

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

Regulations in the Use of the Flag of the Ukrainian Women's Association of Canada

The flag is our sign, our beauty, our organization's symbol. We display it at our monthly meetings, at celebrations of the printed word, at membership teas, annual patron days, at conventions, conferences, during memorial services and funerals.

Displaying the flag during funerals or memorial services is easy and effective. Prior to the arrival of the coffin, members of the UWAC branch line up in rows on both sides of the pews, holding lit candles. Near the entrance door stands the president with the flag, and two members (may be honourary members) with lit candles on either side of the entrance. When the coffin is brought into the church, the president with the flag steps in front of the coffin following the person carrying the cross.

The president and the two members guide the coffin to its place before the tetrapod, and then take their place on the left side of the tetrapod. Other members with candles slowly move forward and take their places in rows on both sides of the tetrapod. Here they stand during the service, sitting down only during the sermon. When the hynm "Vichnaya Pamyat" is being sung, the flag is slowly lowered to half mast, with the emblem on the flag facing the congregation.

After the "Lord's Prayer" and the completion of the Requiem (Panachyda), the procession around the coffin starts. The members holding candles file before the family members do. The president gives the flag to some member to hold before she joins the procession, then returns to take her place.

As the coffin moves towards the exit of the church, the president with two members with lit candles, follow the cross bearer in front of the coffin. The other members with candles accompany the deceased sister from the church to the hearse.

This ceremony is repeated at the graveside during the final service if it is at all possible. First of all arrangements for this ceremony must be made with the family and the parish priest.

When not in use, the flag must stand in an honourable place, in the hall or the church, or some other smoke-free room. The flag and ribbon with the branch name must be crease-free.

If you have questions about the above, please write to the National Office.

Winnipeg, December 2002

Правила вживання прапора СУК

Прапор це наше знамено, наша краса, символ нашої організації. Вживаємо його під час місячних зборів, свята книжки, чаю членства, свята патронки, на з'їздах, на конференціях, під час панахиди і похорону. Порядок обряду дуже легкий до виконання, наприклад під час панахиди і похорону.

Перед тим, як труну внесуть до церкви, членки стоять з засвіченими свічками від головних дверей в двох рядах біля лавок. Біля дверей стоїть голова відділу з прапором в руках, по боках стоять дві членки з свічками (можуть бути почесні членки). Коли внесли труну через головні двері до церкви, голова несучи прапор ступає перед труною, поза особою, котра несе хрест.

Голова з двома членками супроводить труну на місце перед тетраподом, йдуть далі і стають до лівій стороні тетрапода. В той же час членки, що стоять зі свічками, повільним кроком йдуть вперед і стають рядами по лівій і правій стороні тетрапода, так стоять під час відправи, сідають тільки тоді коли священик виголошує проповідь, після стають знову рядами. В часі коли співається „Вічная пам'ять", прапор спускається повільно до половини вниз, лицем до людей в знак жалоби.

Після молитви „Отче наш", по закінченні чину Похорону починається обхід довкола домовини. Членки зі свічками також обходять по черзі попереду родини. Голова передає прапор в руки іншої членки , обходить довкола домовини і повертається на своє місце.

Коли виносять труну із церкви, голова і дві членки йдуть за хрестом перед домовиною. Членки із запаленими свічками супроводять покійну сестру із церкви до похоронного авта. Цю церемонію повторюємо на цвинтарі під час похорону, коли можливо, за згодою родини і отця.

Коли прапор не вживаємо, тоді прапор стоїть на підставці на почесному місці в залі або в церкві, або в кімнаті у відповідному місці де не курять. Стрічка з ім'ям відділу на прапорі повинна бути випрасована.

Якщо маєте будь-які питання звертайтеся до Централі.

Вінніпег, грудень 2002 р.

Вийшла з друку книжка і випущено СД і касету „Для наших дітей"

Крайова Управа Союзу Українок Канади з радістю повідомляє, що вийшла з друку книжка „Для наших дітей" - For our Children". Ця книжка побачила світ завдяки спільній праці Української Православної Церкви в Канаді і Союзу Українців Самостійників в Канаді. До книжки, назва якої сама говорить за себе, ввійшли статті-дописи добр. Юстини Лучак, які друкувалися у Віснику на сторінці для Наших Дітей. Ті, котрі читали їх і користувалися ними, скажуть разом з нами, що це є прекрасний і надзвичайно цінний навчально-виховний матеріял як для дітей так і для дорослих . Ця важлива інформація подана на основі і згідно нашої релігії, святкових традицій та обрядів. З уваги на це, заохочуємо всіх студентів і вчителів Недільних, Українських і двомовних шкіл та дорослих, які мають бажання поглибити свої знання з релігії придбати цю книжку від Канцелярії Централі СУК, яка міститься в приміщенні будинку Консисторії УПЦК.

Ціна книжки вісім долярів ($8.00), що включає податок, однак кошт пересилки оплачує замовник.

Також з приємністю повідомляємо про випуск СД і авдіо-касети з тою ж самою назвою „Для наших дітей", в ангелійскому виконанні наших дітей. Касета і СД вже закінчені і випущені. Пісні є як релігійні так і побутові-дитячі. Крім цього є запис тільки музичний, що можуть використовувати учителі, диригенти хорів як акомпанімент. Музичну композицію запропонував і впорядкував о. Олександер Гаркавий, парох Митрополичої Всеканадської Катедри Пресв. Тройці в Вінніпезі. Мистецьке оформлення Тараса Гаркавого.

Ціна авдіо-касети $10.00 а СД $15.00 (включає податок). Кошт пересилки оплачує замовник. Замовляти книжку, касету і СД від Централі Союзу Українок Канади.

Book, Audio Cassette and CD Release

The National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada is proud to release the following:

1) A book "For our Children - Для наших дітей". This book is published in cooperation with the Ukrainian Orthodox Church of Canada and the Ukrainian Self-Reliance League of Canada. It contains selections of articles that appeared in The Herald (Visnyk), written by dobr. Jane Luchak. This is an excellent book not only for children, but for adults as well. Valuable information is presented regarding religious and traditional feast days and customs. We encourage students and teachers of Sunday Schools, Ukrainian Schools and Bilingual Schools to obtain copies of this new publication.

2) This audio-cassette and CD consist of secular and religious songs. Words to the songs are included in Ukrainian as well as in transliterated form. The songs are sung by children and the music was arranged by Rev. Father A. Harkavyi. This audio-cassette and CD are NOW available. Cost is $10.00 for the audio-cassette and $15.00 for the CD. GST is included. Shipping charge is extra.

All of the above are available at the UWAC National Office or the UOCC Consistory Book Store. For all of the above items the GST is included in the price quoted. Shipping charges are extra.

Ukrainian Women's Association of Canada, National Office
9 St. John's Avenue
Winnipeg MB R2W 1G8
Tel: 204-957-7630
Fax: 204-582-5241

Мурко

Ми вертались вечером із проходу на „Січі". Пахло сіном, озеро шуміло своїм повільним ритмом, а світлячки блимали, немов змагались дорівняти зорям на небі. Маленька Лада за ручки трималася, йшла поміж моєю Мамою Софією і мною.

Біля сходів катеджу щось тернулось об мою ногу. Я зігнулась і торкнулась чогось пухкенького. Маленьке котення. Мама вже засвітила в хаті. Лада кинулась до котика. „Мамо він мурчить! Він їсти хоче! Чи можемо його мати? Він такий гарний!"

„Ганю, лишіть котення, дитина ще хвороби наберется. Воно з якогось катеджу прибігло. Саме вернеться до дому."

„Ладонько, ми його неможемо взяти. Він належить до якихсь людей тут. Ми його лишимо на веранді і він вернеться до дому."

Ранком Лада прибігла до мого ліжка, задихана. „Мамо сірий котик під дверима. Він голодний. Він мявчить. Прошу ходи. Він дуже гарний. Я хочу його на руки взяти", посипалось з її маленьких уст.

Я двері відчинила. Котення знов почало тертися мені об ноги. Одночасно мявчало і мурчало. Гарний сірий пасястий тигрик, з білими лапками і білим кіньчиком хвостика. Справжній „Мурко".

„Ладонько, ми його неможемо тут тримати. Він до когось на Січі належить. Ми мусимо йому допомогти до дому вернутись. Він певне згубився бо він маленкий."

„Він хоче їсти, Мамо!" „Його неможна годувати, бо тоді він привяжеться до нас і вже невернеться до дому".

Чий же це котик? Звідки він приблукав? Де почати шукати? Поїхали ми до робітників що поправляли дорогу недалеко катеджа. Ніхто нічого незнає за котення. Попитали всіх сусідів. Нічого. А може він із хати на дибах в лісі? Поїхали. Хата замкнена. Нікого ніде нема, лиш пару бляшаночок на веранді впали мені в око. То певне вони годували котика. Мабуть він пішов в ліс як вони відїзджали і поїхали без нього. Скоро вернуться. Ми Мурка тут на веранді залишили.

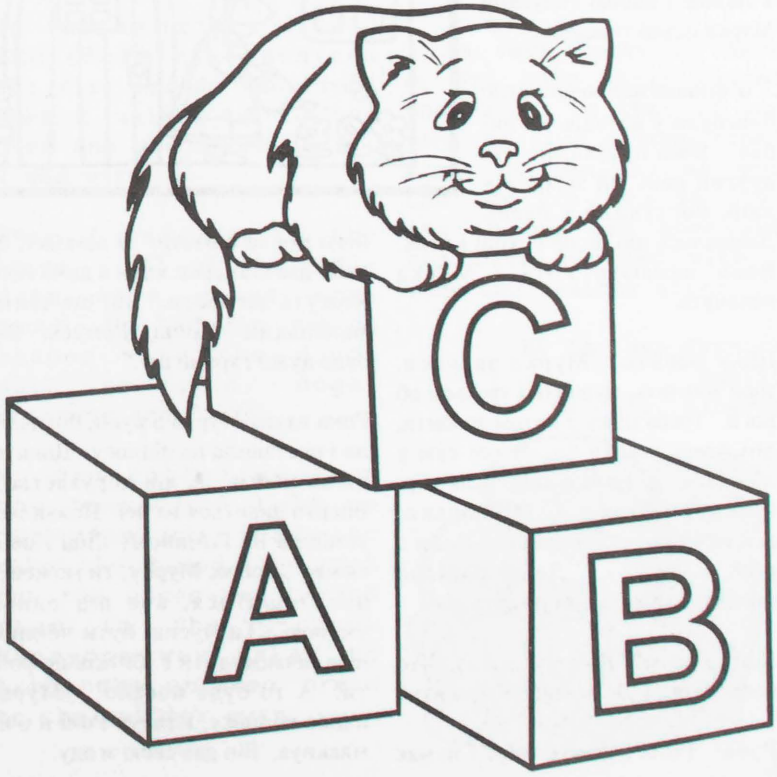

наклали ковбаски в одну мисочку і наляли води в другу. Мурко почав їсти аж за вушками лящало. Їв і мурчав одночасно.

„Ходи Ладонько, його господарі скоро вернуться. Ми завтра приїдемо і їм розкажемо як ми його найшли." Лада неохоче влізла в авто і ми поїхали.

На другий день ми нікого в хаті на дибах незастали. Скрізь пусто і тихо. Деж котик? Я почала кликати, „Киць.. киць, Мурку!...Мурку!" Раптом щось сіре показалося в траві. Мурко біг і мявчав. Хвостик прямо до гори як прапор. В ньому повно радости що нас побачив. Мурчав, мявчав і терся об ноги. Ну щож робити, треба буде годувати поки господарі невернуться, мабуть на вікенд. І так ми з Ладою і Бабою годували Мурка цілий тиждень.

У п'ятницю над вечір світло блиснуло у катеджі на дибах. Вже приїхали. На другий день ми заїхали у двір, постукали у двері. Довідались що це не є їхній котик. Вони немають кота і Мурка нехочуть.

Щож робити? Мурко зявився, знов мявчить, мурчить і треться об ноги. Треба щось з котом зробити, дім йому знайти бо загине сам у лісі. Він ще маленький. Але гарний і розумний. „Ладонько, візьмемо котика з собою. Ходи з ним в авто." Лада радісно поскакала з котиком до авта.

Кого я знаю? До кого їхати? Хто його захоче? Де починати просити?

Рома! Рома любить звірі і немає кота. Може Аскольд дозволить адоптувати Мурка. У Роми таке добре серце. Їдемо.

Стою перед дверима з котиком в руках. А він мурчить і тулиться до грудей. Стукаю. Рома відчиняє сітку. „Ганю! Що ти маєш?"

Я починаю: „Котика Мурчика. Ми знайшли приблуду. Ніхто його нехоче. Ми шукали але неможемо його дім знайти. Він такий гарний і розумний. Ми думали що може Ти

його могла б взяти. Я неможу, бо наші два сіямські коти в дома його можуть загристи. Він ще такий маленький. Прошу Ромусь. Він буде дуже гарний кіт."

Рома взяла Мурка в руки, погладила і поставила на підлогу. Дивиться на нього. А він нерухається. Вперто дивиться на неї. Появилась усмішка на Роминому лиці і вона каже: „Добре, Мурку, ти можеш в нас лишитися, але під одною умовою. Ти мусиш бути чемний, ніде непаскудити і збитків не роби ти. А то буде погано!" Мурко підніс головку, глянув Ромі в очі і мявкнув. Він дав свою згоду.

Поїхав Мурко до Торонта. Великі зміни. Роки минають. Мурко росте і росте. Йому тут дуже добре. Добре годують, пестють, навіть до лікаря возять. Добрі його Пани. Оленка і Олег зачіпають, гладять, часом за вуса або вушко потягнуть, під шийкою пошкрябають. Їм Мурко дозволяє, бо то його родина. Аскольд Мурка теж любить, лагідно до нього усміхається і лагідно говорить, бо Мурко завжди його уважно слухає і ніколи не перечить. Свою людську родину Мурко любить, але лиш одній особі віддав своє серце - Ромі. А вона йому догоджує, в сальоні віддала йому фотель, його власним кошиком застелила. Мурко розкошує, в день спить, а в ночі „працює". Добре стерже він двір, чужих котів гонить, мишей і скакунів в хату непускає.

Виріс Мурко на величезного, маєстатного, сірого тигра. Хто в хату незайде, подивляє його. Його навіть сусіди люблять. Одного ранку Мурко невернувся до дому. Кликали, кликали, шукали, і чекали. Але Мурко небуло. Почуття великої страти огорнуло родину. Одного члена родини нестало. Нестало того маленького пухнатого котика, що так гордо в гору держав свого хвостука, що з радощів одночасно мурчав і мявчав, що так давно пообіцяв Ромі бути чемним і збитків не робити.

Лишились приємні спогадки, але в Роми і Аскольда котів вже більше небуло.

Анна Троян
Місісага, Онтаріо
листопад 2001 р.

Going to Two Hills

Front row: Lukian Maximiuk, Orianna Maximiuk, Tyler Ursuliak.
Back row: Larissa Syrnick, Coltan Lutzak, Lukera Syrnick, Evelyn Lutzak

On Saturday November the 2nd, I went to my Great(Pra)- Babas house in Two Hills, Alberta. My Great Grandmother is 93 years old. She wanted her family to come to her house and make bread in her outdoor oven.

When Baba Evelyn and Gido William Lutzak moved to the town Two Hills, they did not have an outdoor oven like they did at the farm. They had to get special permission from the Town Council to build the oven. When it was built, they were asked to cook the meals for weddings in Two Hills. Pra-Baba hasn't baked in her oven in Two Hills for over 20 years.

Making the dough was hard. Baba Mary Chomik brought two large metal bowls to make the bread in. Baba Mary, Auntie Betty Wolanski, and my Mom made five recipes of bread dough.

In the meantime, my Dad and Uncle Mike started the fire inside the oven. When I walked up to the oven and stood beside it, I was warm.

When I came in to the house, all of the children were given some dough. We had fun making shapes with the dough such as cats, dogs, chickens and fruit.

My dad called us from the house and told us the oven was ready to bake the bread. We took out the ashes and buried them in the ground. Everyone was asked to bring the unbaked bread to the outdoor oven.

After a little while, my dad called us to see the first batch of bread come out. Once again I felt the heat from the oven. We all tried some of the fresh baked bread. It was hot out of the oven and tasted delicious! I went inside to give my mom some bread too! She was busy making buns (called Perohy) filled with cottage cheese and dill from my cousins' farm. About half an hour later, we were called once more to see the freshly cooked bread. By then we were very full. Baba Mary and Dob. Zenovia Maximiuk were making cinnamon buns in the house.

I am very lucky to have my Pra Baba still alive. She taught me that if you want to live a long time, stay as healthy as you can. My Pra-Baba is living in her own home and has been blessed with a long and healthy life!

By Larissa Syrnick
Age 10
Calgary, Alberta

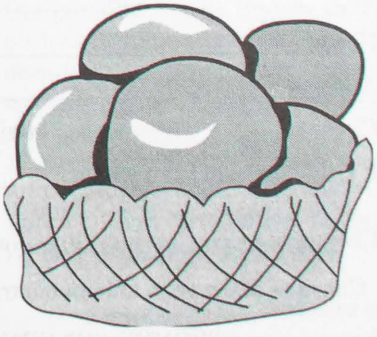

Про відвідини сиротинців

Сьомого вересня в Едмонтоні ми мали нагоду вислухати промову п-ні Клайн, дружину нашого премієра. На сам перед Христя Звоздецька привітала її теплими словами і згадала що п-ні Клайн все інтересується малими дітьми і тут в Едмонтоні вона належить до товариства що називається "Kids Kottage", і допомагає їм.

П-ні Клайн була в Україні разом зі своїми мужем і з іншими делегатами (MLAs) з Едмонтону, які мали наради політичних справ. Там вона відвідала сиротинські доми і бачила як численно заповнені були ці доми і як бідують ті діточки, одягнені в подерті одежі, а їхня їжа дуже бідна, часто лише хліб і чай.

Будучи у Львові, вона пішла на майданчик (playground) побачити як діти забавляються там. Той майданчик утримує фірма *Heart Foundation* і *Wild Rose Foundation* із Калгарі. Аж тут вона побачила як веселі діти забавляються. Пані Клайн показала нам знимки цих нещасних дітей. Це все нас дуже цікавило бо ми збираємо одежу для сиріт в Україні і висилаємо туди. Це є трудна справа бо треба дорого оплатити ці посилки і в цей час ми маємо одежу на складі і нема грошей на посилку.

На закінчення, наше товариство рішило пожертвувату суму $65.00 на "Kids Kottage" тут в Едмонтоні, як вдячність для п-ні Клайн за її старання відвідати сиротинці України і потрудитися розказати нам про це.

Вечір закінчили чаєм і перекускою. Союз Українок численно піддержав ці відвідини п-ні Клайн. П-ні Наталка Гриців, наша голова, з великим почуттям подякувала її за присутність.

Якщо хтось хоче пожертвувати на ці посилки, то прошу висилайте чек на
St. John's Orthodox Cathedral
Ukrainian Women's Association of Canada
c/o Mrs. Hobdan
10951-107 Street
Edmonton AB T5H 2Z5

Ліна Гулуцан,
Референтка Променя

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Свято Книжки
СУК Відділу ім. Ольги Кобилянської
Суррей, Б.К.

З ліва на право: Анна Шевчук, Надія Шульга, Юстина Дячук

В неділю 20-го жовтня 2002 р., СУК Відділу ім. Ольги Кобилянської в Суррей, Британські Колюмбії, при Українській Церковній Громаді Успенія Пресвятої Богородиці, було вшановано Свято Книжки. Після Служби Божої, яку відправув настоятель О. Ізидор Ворончак, всі вірні зайшли до церковної авдиторії на перекуску. Стіл для вшанування книжки був засланий гарним настільником, книжки авторів які були згадані в прочитанні й живі квіти на столі, й решт всі столи були прекращені живими квітами, які пренесла Надія Шульга з свого города. До помочі прибрання авдиторії, причинилися членкині відділу. Юстина Дячук, Неті Трофаненко, Ліна Стрійська. Після перекуски, слідувала програма, яку провела Надія Шульга. На програму вшанування книжки, я вибрала книжку „Пів Століття на Громадські Ниві", яку написала Наталя Когуська, довголітня редакторка журналу „Промінь". З книжки прочитано в обох мовах українською й англійською.

Союз Українок Канади Поодиноких Ділянках Праці, Освіта й Виховання

Вступне слово виголосив о. Ізедор Ворончак. В українській мові прочитала Надія Шульга, в англійській пані Анна Шевчук. Кінцеве слово говорила Надія Шульга. Найперш подякувала о. Ізедору Ворончак за вступне слово, голові відділу добродійці Даєні Ворончак за її невтомну працю при відділу, Пані Анні Шевчук за прочитання статті в англійській мові, й всім хто причинився до Свята Книжки, й всім присутнім, за вислухання таких повчальних слів. В додаток Надія Шульга сказала, хоч наша імпреза була дуже скромна, але багата що ми вшановуєм книжку.

Незабуваймо її!

Надія Шульга

News Corner

It is said that humour contributes to good health. Thus, in Edmonton, we planned to have a good laugh. The St. John's UWAC arranged to have a masquerade party the day after Halloween, in the atrium room. In order to participate, one had to wear a costume -- something funny, or simply out of the ordinary.

So it was on November 1st, there was a gathering of clowns, gypsies, cowboys, Hollywood stars, witches, and so on. There was laughter and surprise as we tried to recognize each other.

Volodymyr Hrytsiw chose lively music suitable for the occasion. When it resounded through the air, grandparents, parents, children, friends and members of our organization were set in motion. No partner was necessary. We formed a circle and rocked, danced, or swayed to the rhythm of the music. We became more acquainted with new people and with our members.

Time passed quickly until the lunch break. Halia Shewchuk provided home-made tablecloths, Mrs. Hunchak with Mrs. Gordey and Isabel Darcovich took charge of the kitchen. Some women contributed pyrohy while others brought cake. Coffee and tea followed.

Our president Natalia Hrytsiw called on judges to selected who had the most beautiful costume, the funniest or the strangest. Prizes were distributed to the winners.

As the program came to an end, we helped to clean up the atrium and left for home with smiles on our faces.

Submitted by
Lena Gulutsan, Promin convener

Regina Branch Celebrates 75 Years

(l-r) National President Sonja Bejzyk with President Gwen Warnyca and Past-presidents Glenna Melnychuk, Sonia Bremner, Natalie Ostryzniuk, Evelyn Korpus, Mary Usick, Victoria Sopiwnyk, Olyne Patryluk and Violet Hubic

On September 29th, 2002, the Daughters of Ukraine branch of the UWAC, which came into being in March of 1927, marked the special occasion of its 75th anniversary. CYMK members Elissa Curr and Kelsey Welykholowa were the greeters at the church entrance. They also pinned each UWAC member with a corsage which was donated by the Ukrainian Orthodox Men's Association. Commencing with a Divine Liturgy celebrated by our parish priest, Rev. Fr. Brent Kuzyk, the members then partook in a "Panakhyda" remembering all of the deceased UWAC members.

Following the church service members and guests attended the 75th anniversary banquet which was held at the Ukrainian Orthodox Auditorium. The guest register was attended by CYMK president Daniel Ince and secretary Elissa Curr. The auditorium was elegantly decorated by Vi Hubic and her committee. A historical photo display was arranged by archivist Eunice Shiplack. Our flag bearer and local president, Gwen Warnyca, led the members into the banquet hall while the UWAC Hymn was being played. Wearing colourful authentic embroidered blouses and skirts, the members paraded past the front of the stage and then to their tables.

Aileen Pillipow, chairperson of the 75th anniversary committee and mistress of ceremonies, officially opened the program. President Gwen Warnyca and past presidents Evelyn Korpus and Sonia Bremner paid tribute by reading the names of the deceased members. Candles were then lit in their memory and "Vichnaya Pamyat" was sung. Fr. Kuzyk was then called to lead us in the blessing of the food we were about to receive. Wine for the banquet was provided and served by our local TYC members. A delicious roast beef dinner was served by the congregation. Special guests, past presidents and honorary members were introduced. An anniversary cake adorned with the colourful image of the UWAC 'Smoloskyp' was cut by Mary Usick, the oldest member of the branch. The past presidents then had the honour of distributing the cake to all the dinner guests.

The branch was pleased to have Sonja Bejzyk, the national president of the UWAC in attendance for this special day. As well, the provincial executive was represented by Dawna Hawrysh from Saskatoon. They both greeted and congratulated our very active branch on our 75th anniversary. Daniel Ince, CYMK president, gave a toast to all of our members and brought greetings from CYMK. Greetings were also presented by Tony Harras, president, Ukrainian Orthodox Men's Association; Bill Dumanski, president, Prosvita Society; Vera Feduschak, president, Ukrainian Canadian Congress; Michael Zaleschuk, national president, Ukrainian Self-Reliance League of Canada and Yars Lozowchuk, president, Ukrainian Orthodox Pro-Cathedral. In addition, congratulatory greetings were received from former members Mrs. Kay Pasieka of Edmonton and past president Rosalyn Monita of Lake Country BC.

Cathy Luciuk introduced Natalie Ostryzniuk who gave a powerpoint presentation on the history of our branch. Mrs. Ostryzniuk explained that five years ago we had decided to write a book on the history of our

National President Sonja Bejzyk presents a Certificate to branch President Gwen Warnyca

Natalie Ostryzniuk signs a copy of the history book for Sophie Marusiak

association as a 75th anniversary project. Translating the minutes of the first 50 years of meetings, written in various dialects of Ukrainian, was completed by Iryna Deck. All of the significant moments of our association were then outlined and compiled into decades. Along with our accomplishments, the book includes information on past executives, committees and charitable contributions carried out by our very active branch. It also profiles our current membership of 45 women. The highlight of the day was the unveiling of the book "75 Years of Service, Friendship and Commitment" which was written by Natalie Ostryzniuk and her committee; Evelyn Korpus, Aileen Pillipow, Sonia Bremner, Gwen Warnyca and Marjorie Dumanski. Gwen Warnyca and Marjorie Dumanski thanked Natalie for her dedication and presented her with a bouquet of long stemmed roses.

Each current member and past president of the Daughters of Ukraine branch received a copy of our anniversary book. A copy of our 75th anniversary history book may also be purchased by sending $10.00 plus $4.00 for postage and handling to the UWAC, 1920 Toronto Street, Regina SK S4P 1M8.

Our president, Gwen Warnyca, thanked all of the members and guests who joined us in celebrating our milestone. She thanked Fr. Kuzyk for the service and blessing us at this event. Special thanks were given to the 75th anniversary and the book committees for their devotion, commitment and contribution towards this special event. Also, to all of the Ukrainian communities who brought greetings on their behalf. Gwen Warnyca also invited all women who are interested to join us in membership to continue the service, friendship and commitment of our association.

Fr. Kuzyk expressed thanks to the UWAC for all of the work that we have completed in the last 75 years and hoped that we can continue for many more years. He closed the celebration with congratulations and a prayer.

This 75th anniversary project was organized by Aileen Pillipow, Gwen Warnyca, Natalie Ostryzniuk, Sonia Bremner, Evelyn Korpus, Eunice Shiplack, Marjorie Dumanski, Vi Hubic, Sharon Harras and Sonja Pacholek.

On behalf of the UWAC, Daughters of Ukraine branch, we would like to thank all of those who joined us in commemorating our 75th anniversary. We would also like to thank our guests from Moose Jaw, Ottawa and Ukraine for celebrating with us.

May God's Grace be upon you.

Submitted by
Sharon Harras and Sonia Bremner

Poem for a Poet Friend

I send you greeting
small coloured postcard painting
by Hiroshige

two blue-clad women
kneel dip their linen
deep in moonlit sea

look how rythmically
they beat white sheets beneath this
forbidding mountain

see how their mouths fly
open yes, they are singing
singers, like you, me

two ageing women
bereft of lovers, children
still making music

what do they sing of?
round moon, the tides, the bitter
mountain, toppling waves...

Canadian poet Elizabeth Gowlay
1988

Respiriting for the Future

The 53rd National Convention of The Ukrainian Self-Reliance League of Canada

will be held in Calgary, Alberta
August 7, 8, 9, 10, 2003

The National CYC Executive and the Calgary Convention Committee extend a warm invitation to all members of CYC organizations and the Ukrainian Orthodox Community, to attend the National Convention in Calgary on August 7, 8, 9 and 10th of 2003. Make our western hospitality, along with our breathtaking mountains a part of your holidays in 2003!

For a registration form/package, please contact your own local component organization of CYC or call Marcia Maluta in Calgary at 403-283-7663.

Featuring:
* First Class Hotel Accommodations
* Bus Tour to Banff
* Children's Village
* Tour of St. Vladimir's Cultural Centre
* Local Shopping
* Western Food

Відновлення Духовості на Майбутнє

53-ий Крайовий З'їзд Союзу Українців Самостійників

відбудеться в Калгарі, Альберта
від 7-го до 10-го серпня, 2003 року

Крайова управа СУС спільно із комітетом з'їзду сердечно запрошує всіх членів складових організацій СУС та членів Української Православної громади взяти участь у Крайовому з'їзду Союзу Українців Самостійників, який відбудеться від 7-го до 10-го серпня 2003 року в місті Калгарі.

Про свою участь у роботі з'їзду просимо звертатися до складових організацій СУС або подзвонити в Калгарі до Марусі Малига - 405-283-7663

В програмі роботи з'їзду заплановані наступні мірпроприємства:
* Поселення в 5-тий зірковий готель
* Автобусна поїздка в Банф
* Дитячий садочок
* Ексурсія по Культурному центру при Церкві Св. Володимира
* Поїздка на закупи в магазини міста Калгарі

Web site: http://members.shaw.ca/convention2003/calgary
or
http://cymk.org

Ukrainian Museum of Canada (UWAC) Project 2002 Winners List

Dr. Ed Klopoushak
Alex Nykyforuk
Don Taschuk, Bunny Halyk, Fred Halyk
U.W.A.C. Olga Kobylanska, c/o Katie Rudey
Helen Robb
U.W.A.C Saskatoon
Connie Senkiw
Roy Pachkowski
Olga Kurczaba
Sylvia Geleta
Kathy Davyduke
Kate Kerluke
Ukrainian Orthodox Men's Association - Yorkton Branch
Sylvia Geleta
Anne & Dan Hudema
H. Topolnyski
Alice Markowski
Sonia Bremner
John Kripki
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Br. (Foam Lake)
Vera Labach
M/L Bukurak
U.W.A.C.
Sonja Bejzyk
M. Rabchenuk
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Br.
U.W.A.C. Olena Pchilka Br.
Jeannie Bodnarchuk
U.W.A.C. Olena Pchilka Br.
Rev. & Dobr. B. Demczuk
Helen Garrity
Ben Hladun
John Sholter
Anne Cholod
U.W.A.C. (Prince Albert)
Boris Kishchuk
Lil Bricksaw
John Hrynenko
Stephanie Holowach
U.W.A.C. (Prince Albert)
Mary Gramiak
Sophie Paetsch
Peter G. Woloschuk
Paul & Doreen Ortynsky
Mary Prokopetz
Lil Bricksaw
Helen Harkness
Taras Monastyrski
Evan Kishchuk
M. Chernezky
Vera Labach
Mr. & Mrs. Steve Oleksyn

Від Одеси до Львова Ваші близькі можуть покладатися на Вас, бо Ви покладаєтеся на Вестерн Юніон.

© 2002 Western Union Holdings Inc. All Rights Reserved

Коли переказуєте гроші, то хочете, щоб вони дійшли швидко і надійно, щоб ні Ваші близькі, ні Ви самі цим не турбувалися. Ми, в компанії Вестерн Юніон, переказуємо гроші вже понад 128 років і нам довіряють мільйони людей по всьому світі. У нас Ви навіть можете переказати гроші телефоном, використавши кредитну картку. Переслані гроші дійдуть через 15 хвилин до будь-якої із наших 1412 філій в Україні або якої небудь із 101 000 по цілому світі.

Вестерн Юніон - це майже те саме, що Ви особисто вручаєте гроші

1-800-799-6882

Ми говоримо українською мовою.

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказати гроші по цілому світу.

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service

From Creative Design to Final Product

Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9

Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Anne Yury
1919 - 2002

It is with deep sadness and fond memories that we announce the passing of Anne Yury on September 20, 2002, in Dauphin, Manitoba at the age of 82.

Anne was born in the Rhodes District to Anton and Mary Pachkowski on October 25, 1919. She attended school in the Bohdan District and, being the eldest of seven children, was very involved in all aspects of work on the family farm.

She married Andrew Yury in 1936 and they farmed in the Ethelbert area until 1955. In 1964, they sold their family farm and moved to Dauphin, Manitoba.

Using her culinary skills, Anne pursued a career as a cook with the CNR from 1955 until her retirement in 1984. Through her strength of character, determination and commitment to hard work she earned an excellent reputation in her workplace and was recognized by her employer for her many years of dedicated service.

Anne loved her home, was devoted to her family and hosted many memorable family celebrations. She was well known for her generosity and kindness and her gift of hospitality was evident to everyone who entered her home.

She was an avid gardener and an exceptional baker of traditional Ukrainian breads. Her love of Ukrainian culture and traditions was evident throughout her life.

Anne was a long time member of Dauphin's St. George's Ukrainian Orthodox Church, the UWAC and the Selo Ukraina site. She was also a strong supported of Canada's National Ukrainian Festival.

Anne will be lovingly remembered by her three children: Mersil Yury of Gilbert Plains MB, Janet Smith of White Rock BC, John Yury of Delta BC; her six grandchildren: Conway (Linda) Yury of Calgary AB, Mona (Dave) Grace of Grande Prairie AB, Renata (Matthew) Kamieniecki of San Francisco CA, John Yury Jr. (Tracy) of Dauphin MB, Tamara (Clinton) Toews of Dauphin MB, Andrea Yury of Edmonton AB; four great-grandchildren: Hayden Grace, Josiah, Nathaniel and Joelle Yury; two sisters: Rose (Peter) Hrytsay of Dauphin MB, Cecilia Nichol of Ethelbert MB; three brothers: Fred Pachkowski of Regina SK, Peter Pachkowski of Dauphin MB, Russ (Mary) Pachkowski of Dauphin MB; sister-in-law Nellie Pachkowski of Dauphin MB and brother-in-law Bill Konowalchuk of Surrey BC, as well as numerous nieces, nephews and extended family.

Anne was predeceased by her parents, Anton and Mary Pachkowski, grandson Steed Yury, daughter-in-law Lila Yury, son-in-law Terry Smith, sister Elizabeth Konowalchuk, brother-in-law Michael Nichol and sister-in-law Rose Pachkowski.

Prayer services were held on Tuesday, September 24, 2002. Funeral services were held on Wednesday, September 25 from St. George's Ukrainian Orthodox Church, officiated by Very Reverend Archpriest Mykolaj Derewianka. Dobr. Evhenia Derewianka served as cantor and members of the Ukrainian Women's Association served as honour guard.

Rest peacefully, Mother, in God's Heavenly Kingdom.

Вічная пам'ять!

Daughter, Janet Smith
White Rock BC

A donation of $50.00 was included with the write-up.

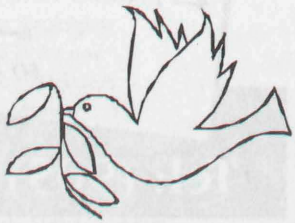

Very Right Reverend Protopresbyter Ostap Flak 1909-2002

The members of the UWAC, Lesia Ukrainka Branch, St. Elias Parish in Edmonton AB, were saddened to hear that Very Rev. Ostap Flak passed away on October 19, 2002 at the age of 93, exactly 10 weeks after the passing of his dearly loved wife, Dobrodijka Natalia, on August 10, 2002. V. Rev. Flak was a very dedicated priest at St. Elias Parish for 28 years (1961-1989), leaving many memories of his accomplishments and guidance to the parish and parish members.

He was on September, 30, 1909, in Stryj, Ukraine. After he graduated from high school, he commenced theology studies in 1929 in Ternopil, Ukraine, and this is where he met Natalia (Ferenc) who worked in a law office.

In 1935, Ostap and Natalia were married, and continued to live in Ternopil, joining the Ukrainian Orthodox Church in 1936. Ostap had an older brother, Michael, who was already a priest, and it was him who encouraged Ostap to continue his theology studies in Belgrade, Yugoslavia. At the end of 1937, Ostap pursued his vocation, and Natalia remained in Ternopil, and just before the outbreak of WWII, she joined him in Yugoslavia in May, 1939.

In 1948, Ostap and Natalia immigrated to Canada, settling in Toronto, where they worked on a contract for one year to repay their travel costs to the Canadian government. On January 2, 1950, Ostap was ordained into the UOCC priesthood by Archbishop Mystyslaw. His first parish was in Calgary, and this is where their son Borys was born in October, 1950.

In the fall of 1954, Rev. Ostap was transferred to Dauphin, Manitoba then to Radway, Alberta in 1956. In 1961, Metropolitan Ilarion appointed Rev. Ostap to a newly organized parish - St. Elias in Edmonton. After 28 years of his dedicated service, he retired on July 1989 from his church duties.

Rev. and Dobr. Flak lived at the Dnipro Seniors' Residence by St. John's Cathedral for a few years, and after their health began to fail, they moved to St. Michael's Nursing Home, where they lived until their passing. He is survived by his loving son Borys (Orysia) Flak of Vancouver BC, one grandson Christopher, as well as one niece and three nephews, and many church friends. Predeceased by his wife, Natalia.

The prayer service was held on Tuesday, October 22, and the funeral service on Wednesday, October 23, with the Divine Liturgy at St. John's Cathedral. His Eminence Archbishop John and V. Rev. Stefan Semotiuk officiated, assisted by many Ukrainian Orthodox clergy, the Cathedral choir and Cantor Fedir Gotzulak.

Internment was at St. Michael's Cemetery, followed by a memorial dinner at the church auditorium. According to Ukrainian Orthodox custom and tradition, a 40-day memorial service was celebrated for the late V. Rev. Ostap on Sunday, November 24, at St. John's Cathedral. V. Rev. Stefan Semotiuk and Rev. Petrouschak officiated, assisted by the Cathedral choir and Cantor Fedir Gotzulak, followed by a memorial dinner at the family home of Borys and Gloria Ferbey in Edmonton.

May God grant Very Reverend Ostap eternal life in His kingdom, and may his memory remain with us forever.

Our sincere sympathy is extended to son Borys and Orysia and grandson Christopher.

Vichnaya Pamyat!

The UWAC of St. Elias Parish, Lesia Ukrainka Branch, donate $100 to the Promin Press Fund in memory of V. Rev. Ostap Flak, as a living flower on his grave.

Submitted by
Anne Doskoch, Promin Convener

As an everlasting wreath in loving memory of my dear husband **William Palky** and my parents **Ann and George Oshanak** forwarding a donation in the amount of $30.00 to the Promin Press Fund.

Vichnaya Pamyat!

Erstance Paley
Saskatoon, Saskatchewan

Вічно з нами і в наших думках дорогі нам **добр. Марія Кисілюк** (мати Галі) і **добр. Леонія Слюзар** (матір Романа). Як нев'янучий вінок в їх світлу пам'ять жертвуємо $30.00 на Пресовий Фонд журналу Промінь.

Вічна їм пам'ять!

Др. Роман і Галя Слюзар
Міссіага, Онтаріо

Anna Catherine Hrycyk

Anna Hrycyk of Hamilton, Ontario passed away on Sunday, December 8, 2002 at Hamilton General Hospital in her 84th year. Beloved wife of Nicholas for 58 years and loving mother of John and his wife Sandie of Sault Ste. Marie, and Bonnie Anne of Ottawa. Dear grandmother of Dan and Julie of Sault Ste. Marie. Anna is survived by her sister Helen DePiero of Thunder Bay and her many treasured nieces and nephews. A private family service was held in Hamilton on Thursday, December 12, 2002.

Анна Грицик упокоїлася 8-го грудня, 2002 р. в місті Гамільтоні, Онтаріо на 84-му році свого життя. Анна залишила в глибокому смутку улюбленого мужа Николу після 58 років подружнього життя. Також сина Івана, його дружину Сенді з Султ Ст. Марій і дочку Боні з Оттави та внуків Ден і Джулі з Султ Ст. Марій. Залишила також сестру Гелен ДіПіеро в Тандер Бей. Праватний родиний Похорон відбувся в Гамільтоні 12-го грудня, 2002 р.

Хай Милосердний Господь оселить її душу там де всі праведні спочвають. Вічна їй пам'ять!

Муж Никола з родиною
Складаємо пожертву в сумі $50.00
на Пресовий Фонд журналу.

Відділ Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні складає пожертву в сумі $225.00 на невянучий вінок в пам'ять своїх незабутних членок, які упокоїлися в році 2002 -

Ольга Фіґоль
Фіона Пелех
Софія Василишин
Марія Сулима
Стефанія Ортинська
добр. Наталія Фляк
Мирося Дікур
Анна Гуменна
Анна Скуба

Пам'ять про них хай завжди буде з нами. Всім родинам покійних висловлюємо наше глибоке співчуття.

Олена Гарасимів, голова
Наталка Мельничук, кор. секретарка

Recipes from our Readers

Paska Bread

Recipe scaled by Morris and baked by Anne Lach

(Made in the Sanyo Bread Machine, Model SBM-15, Sweet Bread Setting)
Select Sweet Bread setting on your machine and add ingredients in order listed.

2 whole eggs, beaten with scalded milk (cooled). The eggs and milk must add up to 3/4 cup measure.
2 cups all-purpose flour
1/4 cup soft butter
1 teaspoon salt
4 tablespoons sugar (or more according to preferred sweetness)
1 tablespoon grated orange and lemon rind (1/2 tablespoon each)
1 teaspoon yeast (machine special)

Press Start.
Remove bread when baked.

Babka Bread

Select Sweet Bread setting on your machine and add ingredients in order listed.

1 whole egg and 3 egg yolks beat together in 1/2 cup of luke warm milk
2 cups all-purpose flour
1/8 lb soft butter
1/8 cup vegetable oil (or other type of oil - your choice)
1 teaspoon salt
1/4 cup sugar
1/4 orange grated with juice
1/4 cup golden raisins
1 teaspoon brandy
1/4 teaspoon vanilla
1 teaspoon yeast (machine special)

Press Start.
Remove bread when baked.

PRESS FUND

The donations listed in this section include all those received from January 1st to January 31st, 2003 The Editorial Board gratefully acknowledtes the generous donations in support of Promin.

$200.00
Prometheus Foundation, Toronto ON

$150.00
UWAC Myrnam AB

$100.00
UWAC Daughters of Ukraine Branch, Regina SK
UWAC Lesia Ukrainkan Branch, Vancouver BC
Rose and William Sametz, Toronto ON

$75.00
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Foam Lake SK

$65.00
UWAC Olha Kobylanska Br., Saskatoon SK

$40.00
Patricia Sembaliuk, Sidney BC

$30.00
Kay Arychuk, Surrey BC
Erstana Paley, Saskatoon SK

$20.00
Olga Goreglad, Oshawa ON
I. Waler, St. Catharines ON
Dobr. Kateryna Bublyk, Toronto ON

$10.00
Anne Lach, Kirkland QC
Stephanie Kulba, Montreal QC
Mary Pizak, Niagara Falls ON
Olga Semeniuk, Amherstburg ON
Anne Kondrat, Brantford ON
Olena Zachemiuk, Edmonton AB
Eileen Makowetsky, Chatham ON
Rev. E. Stefaniuk, Lac La Biche AB
Olga Ilczenko, Toronto ON
W. Fedeyko, St. Alberta AB
Angie Dwernichuk, Chilliwack BC
Anne Buyar, Vernon BC
Mary Manuck, Surrey BC
Helen Tkachuk, Surrey BC
Josey Diachuk, Surrey BC
Pauline Yaremchuk, Myrnam BC

$5.00
Victoria Snitinsky, Watson SK
Lydia Melnyk, Toronto ON

EASTER GREETINGS
ПАСХАЛЬНІ ВІТАННЯ

Deadline for Paschal (Easter) Greeting to be published in the Easter issue of Promin is March 28, 2003. Please submit payment along with your greeting.

WE APPRECIATE YOUR SUPPORT!

Реченець для надіслання Пасхального вітання для поміщення у Великодному числі журналу є 28-го березня, 2003. Просимо надіслати заплату за вітання разом із вітанням.

МИ ВДЯЧНІ ЗА ВАШУ ПІДТРИМКУ

Supporters $60.00
Donors $35.00

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

ДОСВІТНІ ОГНІ

Леся Українка

Ніч темна людей всіх потомлених скрила
Під чорні, широкії крила.
Погасли вечірні огні;
Усі спочивають у сні.
Всіх владарка ніч покорила.

Хто спить, хто не спить, - покорись темій силі!
Щасливий, хто сни має милі!
Від мене сон милий тіка . . .
Навколо темнота тяжка,
Навколо все спить, як в могилі.

Привиддя лихі мені душу гнітили,
Повстати ж не мала я сили . . .
Зненацька проміння ясне
Од сну пробудило мене
Досвітні огні засвітили!

Досвітні огні, переможці, урочі,
Прорізали темряву ночі,
Ще сонячні промені сплять, -
Досвітні огні вже горять,
То світять їх люди робочі.

Вставай, хто живий, в кого думка повстала!
Година для праці настала!
Не бійся досвітньої мли, -
Досвітній огонь запали,
Коли ще зоря не заграла.

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY
OF ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-2003